

ת"פ 39075/02/21 - מדינת ישראל נגד מהדי מרזוק

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 39075-02-21 מדינת ישראל נ' מרזוק

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שגיב אמיר
נגד	הנאשם	מהדי מרזוק ע"י ב"כ עוה"ד סאלח מרזוק

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן - הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ונהיגה פוחזת של רכב - לפי סעיף 338 לחוק העונשין - תשל"ז - 1977.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13/2/21 בסמוך לשעה 09:00 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג אופל מ.ר. 992-23-12 (להלן: "הרכב"), בכביש 65 ממזרח למערב.

במועד זה השוטרת נטע שטרית (להלן: "השוטרת") ביצעה אכיפה ניחת של עבירת המהירות באמצעות ממל"ז בכביש 65, ק"מ 15.5 (להלן: המקום) לרכבים הבאים ממזרח למערב.

הנאשם הגיע עם רכבו למקום ובמרחק של 296 מטר מהמקום נצפה נוהג במהירות של 123 קמ"ש במקום במהירות המותרת העומדת על 90 קמ"ש, מיד סימנה השוטרת לנאשם לעצור, הנאשם האט את רכבו תוך שהתקדם לעבר השוטרת. עם הגיעו לשוטרת שעמדה מולו, האיץ הנאשם נהיגתו ונהג באופן רשלני שיש בו כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה ודרס אותה באמצעות חלקו הקדמי של הרכב וגרם לה לחבלות בדמות - נפיחות והמטומה ביד ימין וברגל ימין נפיחות קלה בברך.

באותן נסיבות ובהמשך להן, לא עצר הנאשם והשוטרת דלקה אחריו לכביש 6, השוטרת כרזה לו מספר פעמים לעצור, אך הנאשם המשיך לנסוע תוך שסיכן חיי אדם וזגזג בין הרכבים עד שנעצר בחסימה משטרתית בכביש 6 בק"מ 197.

במעשיו המתוארים דלעיל נהג הנאשם באופן נמהר או רשלני שיש כדי לסכן חיי אדם, או לגרום לו לחבלה והפריע לשוטרת בכוונה להכשילה מלבצע את תפקידה על פי דין.

במסגרת טיעוני הצדדים לעניין העונש ציינה ב"כ המאשימה כי יש לראות בחומרה את העבירות בהן הורשע הנאשם וודאי על רקע נסיבות ביצוען וזאת גם לאחר תיקון כתב האישום, וודאי כאשר מדובר על כך שהנאשם נהג בצורה פוזת ברכו והפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו.

משהתבקש הנאשם לעצור את רכבו התקדם לעבר השוטרת, האיץ את מהירות רכבו ובכך גרם לשוטרת להימנע מלמלא את תפקידה כדין.

במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על גופו של הפרט, על בטחונו ועל ביטחונם של משתמשי הדרך. כך גם פגע בפעילותם התקינה של אוכפי החוק.

משכך עתרה המאשימה לקביעת מתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, וזאת תוך הפנייה לפסיקה התומכת את עמדת הענישה הנ"ל.

כמו כן נטען שעניינו של הנאשם לא הופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו לעניין העונש ובנסיבות אלה לא ניתן ללמוד על הליך טיפולי שיקומי כלשהו שהנאשם עתיד לעבור אם בכלל.

המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם באופן שלא יפחת מ- 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד, הטלת פיצוי לטובת השוטרת הנפגעת, פסילה בפועל שלא תפחת מ- 6 חודשים ופסילה על תנאי.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי מדובר באדם צעיר שזו הסתבכותו הראשונה, רישיון הנהיגה שלו נפסל בפסילה מנהלית ע"י קצין משטרה למשך 30 ימים ובמסגרת תיק מ"ת 39090-02-21 נפסל מלג ד תום ההליכים וזאת מיום 15/2/21.

לנאשם אין הרשעות קודמות, לא בפלילים ולא בהיבט התעבורתי, מדובר באדם נורמטיבי אשר עובד משנת 2018 ברשת שופרסל.

לדבריו, מרשו נתן את הדין לעניין עבירת המהירות, אשר נדונה בפני כב' השופטת פלד בבית משפט לענייני תעבורה בתיק 6143-06-22.

ב"כ הנאשם הפנה במסגרת טיעוניו לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של מרשו וביקש כי בנסיבות העניין יסתפק בית המשפט בהטלת עונש מאסר מותנה וקנס בלבד.

הנאשם ביקש אף הוא לומר את דברו וזאת כדלהלן: **"אני אף פעם לא קרה לי ככה, ואני לא אחזור על זה, אני עובד בשופרסל משנת 2018, אני התחנתי לפני שנתיים יש לי בת, בת שנה וחודשיים, ואני מצטער על מה**

שקרה".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעניין העונש מצאתי לנכון להפנות את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

ביום 5/2/23 התקבלה מטעם הממונה על עבודות השירות חוות דעת לפיה לנאשם לא נמצא מקום השמה בעבודות שירות וזאת בשל אי הסכמתו לעבוד - המועמד מסר כי הוא מבין את אשר הוסבר לו, אבל **"לא מסכים לעשות עבודות שירות כי אשתי לא עובדת ואני מטפל בילדה. קונה לה דברים. אבא שלי פסיכיאטרי, אימא שלי גם לא עובדת, אח שלי לא עובד. רק אני היחיד בבית שעובד. יש לי שתי הלוואות (מציג מסמכים על חובות כספיים על סך של 165,000 ₪ לבנק יהב ו- 32,744 ₪ לבנק הבינלאומי). רק לפני שנתיים התחתנתי ויש לי בת, רק אני עובד ואפילו אין לי רישיון, אני לא מסכים לעשות עבודות שירות"**.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וזאת גם לאחר תיקון כתב האישום, שכן גם לאחר תיקונו אין חולק כי מדובר בעבירות חמורות אשר יוצרות סיכון רב למשתמשי הדרך ולגורמי אכיפת החוק.

במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשמירה על גופו, בביטחון משתמשי הדרך וסיכול חובת כיבוד החוק בפני גורמי אכיפה.

בתי המשפט הביעו לא אחת את עמדתם הברורה ביחס למי שנוהג בכבישי הארץ בצורה פוזת ונהיגתו מסכנת את משתמשי הדרך, כך גם מי שעושה כן כאשר הוא נמלט מגורמי אכיפת החוק, לעניין זה ראו למשל ע"פ 3958/10 מ"י נ' חוסין חסן: **"הרבינו בשנים האחרונות להרתיע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם**

או מעצרים ע"י שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש..." כמו כן ראו ע"פ 7255/08 פלוני נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר ביחס למי שאינו מציית להוראות השוטרים ומי שפועל להפרעה בתפקידם, כדלהלן: "... מזה מספר שנים אנו מתריעים מפני תופעה נפוצה במקומותינו, כאשר נהגים הנדרשים על ידי שוטרים לעצור לביקורת או בעקבות ביצועה של עבירת תעבורה, נמלטים על נפשם תוך נסיעה פרועה בה כרוכים סיכונים לחייהם של הולכי רגל ומשתמשים אחרים בדרך. למרבה המזל, מרביתם של אותם מרדפים אחרי הרכב הנמלט הסתיימו ללא פגיעות בחיי בני אדם, אולם, היו גם מקרים בהם שילמו אזרחים תמימים בחייהם את מחירה של הנהיגה המופקרת של הנהג הנמלט".

לעניין הדגשת חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אפנה לע"פ 4538/08 מ"י נ' פלוני, שם נקבע בין היתר: "בית משפט זה קבע רמת ענישה גבוהה במיוחד לעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש תוך סיכון מיידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה ומהוראות שוטרים לעצור. חומרת הענישה נובעת הן מהחומרה המופלגת העולה מהתנהגות זו, ומהסיכונים שהיא טומנת בחובה, והן מהתפשטותה של התופעה המסוכנת הזו בכבישי הארץ, באזורים שונים בערים ומחוצה להן (ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' יוסי לוי (לא פורסם, 7.6.06); ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (לא פורסם, 11.11.04); ע"פ 3383/05 אנוואר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 27.10.05); ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 29.6.05); ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' סבן (לא פורסם, 15.5.06)).

מידת הסטייה מהתנהגות נורמטיבית, המשתקפת בשרשרת העבירות שהמשיב היה מעורב בהן מצביעה על קיום מסוכנות גבוהה וממשית מצדו לביטחון אדם ורכוש".

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמעיון בפסיקה התואמת את נסיבות עניינו, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל שלא תפחת מ- 6 חודשים פסילה על תנאי וקנס.

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לזקוף לחובת הנאשם את נהיגתו המסוכנת ואת התנהגותו כלפי שוטרים שביקשו סה"כ לבצע עבודת אכיפה אלמנטרית. הנאשם יכול היה בנקל למנוע את הסלמתו של האירוע, אילו רק היה נשמע לקולם של השוטרים במקום. הנאשם בחר לעשות דין עצמי, המשיך בנהיגה תוך שסיכן חיי אדם וזגזג בין הרכבים עד שנעצר בחסימה משטרתית.

הנאשם בהתנהלותו סיכן את עצמו, את מי שביקש לאכוף את נהיגתו, את משתמשי הדרך, את רכושו של הציבור ועל כן במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים במידה גבוהה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, את העובדה שהנאשם נישא לאחרונה והוא אב לתינוקת, מחזיק במקום עבודה קבוע משנת 2018, אמון על פרנסת המשפחה, הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, לרבות את זמנם של עדי התביעה וכן כי מדובר באדם ללא הרשעות קודמות כלשהן.

אבקש להדגיש כי לנאשם ניתנה הזדמנות לרצות את עונש המאסר, שלא מאחורי סורג ובריה אלא על דרך עבודות

השירות, והוא במו ידיו חירב הזדמנות זו ובאופן מודע הודיע לממונה על עבודות השירות שאין בכוונתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות. הנאשם הבין את השלכות הצהרתו זו והתרשמתי שהוא גם הבין את תוצאות הסירוב.

לאור מכלול הנתונים שהוצגו לעיל, באתי לכלל מסכנה כי יש בנסיבות עניין זה למקום את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

משכך ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום

1/5/23 שעה 10:00.

באחריות ב"כ הנאשם לתאם עבור מרשו, עד למועד זה, מול שלטונות שב"ס מועד לקליטה מוקדמת.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה של נהיגה פוחזת ברכב עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

3. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

מוסבר בזאת לנאשם כי לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, עליו להפקיד במזכירות בית המשפט את רישיון הנהיגה ובהעדרו עליו להפקיד תצהיר מתאים, ובהתאם לכך יונפק לו אישור ההפקדה. פסילה זו תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. אני מטיל על הנאשם קנס בסך של 1,500 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוק 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 10/7/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, במעמד הצדדים.